

Stude van Mier Paul NEVEN, Docter in de Rechten, Notaris te Tongeren.

**Uit ter hand te Koop
STAD TONGEREN.**

1. — **LAND** van 71 aren 20 cent. (16-17) « In het Offelkenveld » langs den weg Tongeren-Rutten.

2. — **Schoone Bouwplaatsen** heel in 't begin van den Maestrichtsteenweg, beste ligging.

3. — **Schoone Bouwplaatsen EN Grootte VILLA**

in de Henisstraat (Nieuw Tongeren). Zich wenden bij de Notaris Paul NEVEN te Tongeren.

KAPITALEN van alle **BEDRAGEN** op eerste hypothekaire onderpanden.

BIJZONDERE LEENINGEN voor landbouwers, werklieden, handelaars aan verminderd interest van af 4,25 %.

Ten kantore van de Notaris PAUL NEVEN te Tongeren.

**AANGENAME
VACANTIE**

't Is Zomer! Het tijdperk van de vacaties, de wandelingen, de autotochten, het verblijf aan zee.

Geniet er ten volle van door vallen, hoofdpijnen, zenuwachtigheid en prikkelbaarheid te vermijden. Dit is heel gemakkelijk want 'ASPRO' verjaagt snel alle ongemakken, meer nog, 'ASPRO' is zonder gevaar, tast het hart, de maag, noch de nieren aan. Onder den weldoenden invloed van 'ASPRO' verdwijnen hoofdpijnen, reumatiek die, ten gevolge van een al te groote warmte of een al te plotselinge verandering der temperatuur, bijzonder snel opkomen.

Lees wat Mevrouw Wauters van Luik ons schrijft.

« Ik ben, in verscheidene gevallen, over de 'ASPRO' ten zeerste voldaan geweest. Hoofdpijnen, zenuwpijnen, reumatiek, zenuwsteken, voor al deze kwalen heb ik verlichting bekomen. Zekerere personen aan wie ik de 'ASPRO' aanbevolen heb zijn er eveneens voldaan over in gevallen van slapeloosheid. »

'ASPRO' is eveneens aan te bevelen tegen griep, sciatica, lumbago, hooikoorts, reumatiek, pijnlijke maandstonden.

'ASPRO' is in alle apotheken verkrijgbaar tegen de prijzen van 5, 10 en 20 fr. de doos van 10, 25 of 60 tabletten. De grootte doos is de voordeligste.

Anc. Maison L. Sanders, S. A., Brussel B 421

ZOEKT GIJ KNECHT OF MEID, wendt U dan in volle vertrouwen tot Lambert JANS, placeur, St-Truidenstraat, 33, Tongeren

Leest en verspreid 'DE POSTRIJDER' — Het oudste blad van Limburg.

Onderwijsgestichten

**O.-L. VROUWECOLLEGE
TONGEREN**

1. — **VOLLEDIGE HUMANIORA.** Voorbereidend tot de Wijsbegeerte, Rechten, Geneeskunde, enz.
 2. — **BEROEPSKLASSEN.** Voorbereidend tot de Normalscholen de ambten afhankelijk van het Ministerie van Spoorwegen, Posten en Telegrafien
 3. — **VOORBEREIDENDE KLASSEN.** APDEELING VAN HANDELSWETENSCHAPPEN met praktische leergangen van Boekhouding.
- MODERNE TALEN : Vlaamsch, Fransch, Duitsch en Engelsch.
- INTERNAT — HALF-INTERNAT — EXTERNAT**

**SINT MARIA - GESTICHT
HOEPERTINGEN.**

PENSIONAAT voor MEISJES

Heel gezonde streek. — Op 5 minuten afstand van het station
Door zijn ideale ligging en zijn heerlijk park is het pensionaat een uitgelezen verblijfplaats voor kinderen, die er
Lager, Middelbaar en ook Landbouwhuishoudkundig Onderwijs kunnen genieten.
GEDIPLOMEERDE ONDERWIJZERESSEN.
De tweede taal (**FRANSCHE**) wordt met gaansch bijzondere zorg onderwezen.
Vraagt prospectus met inlichtingen aan de Overste.

**Middelbare Landelijke
Huishoudschool, Pensionaat
TE STEVOORT.**

Tramlijn : Hasselt — Herck-de-Stad.
BESTUURD DOOR DE EERW. ZUSTERS VAN BERLAAR
Dezelfde christelijke opvoeding.
Volledig algemeen Middelbaar Onderwijs
Flinke Huishoudkunde & beroepsopleiding voor meisjes van den buiten — Verzorgd onderricht in de **FRANSCHE TAAI**
Versterkt met : Kookrijven, en Vrijvakant, Muziek en Souldere
Prachtige en gezonde ligging — Park van 10 Ha.
Moderne inlichting
Leerlingen worden aangenomen van af **TWAALF JAAR**, in de Voorbereidende afdeling.
Vraagt inlichtingen en prospectus, schriftelijk of ter plaats.

**HERVORBRING — BROUWEN
Instituut v. h. B. Hart & v. d. Onbevleete Ontvangenis**

1. Middelbare Normalschool : Regentessen : Letterkundige en wetenschappelijke afdeling en afdeling voor Germaansche talen ;
 2. Lagere Normalschool : Onderwijzeressen ;
 3. Froebelnormalschool : Bewaarschool onderwijzeressen ;
 4. Beroepsnormalschool : S. age ;
 5. Hogere Landbouwnormalschool : Landbouwkundige Regentessen ;
 6. **VOLLEDIGE HUMANIORA** : toegang verleend tot de Universiteit ;
 7. Beroepsafdeling : Linnenaad, snijkunst, confectie ;
 8. Handelsafdeling : handel, dactyl stenographie, enz... ;
 9. Middelbare huishoudkundige landbouwschool ;
 10. Middelbare school ;
 11. Lagere school ;
 12. Kinderturn-Verhaal, Nederlandsch in al de leergangen.
- Tweede taal : (Fransch) wordt met bijzondere zorg onderwezen.
F. cultuure talen : Engelsch en Duitsch.
net **INDUKWIS** wordt gegeven door Religieuzen, houdsters van een academische graad, ook door Regentessen en Onderwijzeressen.
Merkelijke **R&DUCIE** voor groote gesinnen en voor de kinderen beneden de 11 jaar. Deze laatste worden op bijzondere wijze verzorgd.)

Pensionaat v. Beauregard

gehouden door
de **ZUSTERS VAN DEN H. JOZEF**
LUIK — 171, St-Gillisstraat
LAGERE & MIDDELBARE STUDIËN
Sait & Confectie
HUISHOUDEN, COMPTABILITEIT
SNELSCRIFT, SCRIJFMACHIEF,
TALEN, STERKUNSTEN
Groot gemak voor de studie der
Fransche Taal.

St-Jan Berchmanscollege

MEINPLAATS. 36. ANTWERPEN.
Externat — Halfpension — Internat
Internen der hoogste klassen verblijven te Merkssem op het Kasteel Groenendaal
VIJVER — ZWEMDOK
VOETBALPLEIN — TENNIS enz.
Kroostrijke gesinnen kunnen aanzienlijke verminderingen bekomen.
Voorbereidende Afdeling
Grieksch Latynsche Humaniora
Moderne Humaniora
Wetenschappelijke Afdeling
Bijzondere leergangen.
Prospectus en inlichtingen te vragen aan
Z. E. H. Bestuurder.

URB. FESTAETS
(GEPRUET ERD)
PLINIUSWAL 16 — TONGEREN
MAESTRICHTERSTRAAT 87, telefoon 435
Lid vande beroepsvereniging der Meesters Gezichtskundigen van België. — Alle ordonnances der HH. Oculisten worden er binnen een half uur uitgevoerd. — *Specialiteit in kunstmatige oogen.* — Barometers, thermometers, lampen, jumeilen. **ALLE REPARATIËN.**

EEN DURE EED

Roman door
CHARLES GARVICE.

Ik ga met u mee. Rayne zei Valeria doch Rayne weghield haar met de opmerking :
— Ik heb een oud spinet, dat ik u graag wilde lenzen, juffrouw Temple, mag ik u het even toonen ?
Met een glimlach antwoordde Valeria :
— Ik zou het heel graag willen zien. En Rayne kon wel jubelen als een schooljongen.
Mevrouw Leclère nam afscheid en op Rayne's verzoek bespeelde Valeria het Juven Annespinet even maar zij had geen lust om te zingen. Toen zij weg zou gaan, bleef zij een oogenblik in gedachten verzonken voor het schilderij staan. Rayne stond naast haar, even bewegingloos als zij zelf : toen vroeg hij plotseling :
— Bevalt het u niet ?
Zij keerde zich plotseling tot hem, alsof zijn stem haar had doen schrikken.
— Zeker zeker, antwoordde zij. Ik vind het als schilderij ongetwijfeld zeer gewaagd ; alleen vind ik, dat ge mij wel wat al te zeer geflatteerd hebt mijnheer Rayne.
— Mijn schilderij zegt niets anders dan de waarheid, antwoordde hij op zachten toon. Toen vervolgde hij met bevende stem :
— Dus zijt gij er inderdaad mee ingenomen ?
Valeria richtte haar mistroostige oogen op Rayne.
— Ik vind het schitterend, maar mag ik u eerlijk de waarheid zeggen ? vroeg zij hem.
— Dat spreekt van zelf, viel hij in. Maar zijn woorden klonken koud en kortaf, want hij vreesde wat komen zou.
— Het schilderij maakt mij nerslachtig, M. Rayne, en dat wél om het feit, dat mijn persoonlijkheid niet in overeenstemming is met het schilderij.

Verbaasd keek Rayne haar aan.
— Kijk eens hier, in uw schilderij ziet men de zon op het water dansen — het is het stredende geluk van een moeien zomerreken dag — overal zie ik licht en leven en kleur — maar ik, ik hoor tusschen dat alles niet thuis — ik ben de eenige schaduwlek. Mijn oogen, mijn haar, mijn kleeren, alles is even donker, maar de diepste schaduw ligt in de uitdrukking van het gelaat. Als ik dat schilderij bekijk voel ik meer dan ooit de vreeslijke eenzaamheid, de afzondering, waarin sommige menschen genoodzaakt zijn in deze wereld te leven.

Zij was diep bewogen en scheen het bestaan van Rayne geheel en al te vergeten. Hij reageerde, dat het niet verstandig zou zijn, thans een poging te doen om in het heiligdom van haar verdriet en ellende door te dringen ; en alsof Valeria het gezicht van het schilderij niet langer verdragen kon, wendde zij zich af en twee groote tranen die in haar oogen opgeweld waren begeldden langs haar wangen. Toen hij dit zag, kon Rayne zich niet langer inhouden. Haar hand in de zijne nemend, pleitte hij voor het recht haar te mogen troosten, het recht, dat al sy zijn groote liefde voor haar kon rechtvaardigen.

— Liefste, geef mij het recht u lief te hebben met mijn geheele hart en ge zult u nooit meer eenzaam voelen op deze wereld. Ik vraag niets anders dan dat u te mogen beschermen en bewaren voor alle ellenden en zorgen van dit leven.
Hij zweeg plotseling, want op Valeria's gelaat was een zonderlinge uitdrukking gekomen, een uitdrukking welhaast van wanhoop. En in een stoel neerminkend, verborg zij het gelaat in haar handen en begon luid te snikken.
— O, dat niet — in vredensnaam dat niet ! jammerde zij
Hij knielde naast haar neer en trachtte haar handen van haar gelaat te nemen ; maar eensklaps richtte zij het hoofd op.
— Vergoef mij, zegde zij met zachte gebroken stem, die vol zelfverwijt en pijn was. Ik wist niet — o, ik wilde dat al elkaar nooit ontmoet hadden.
— Zeg dat niet ! Als een smeekende klagt waren deze woorden van zijn lippen gekomen.
Hij zou beter geweest zijn, hoe goed

deze woorden ook mogen klinken. Een zou ik ten minste niet de elfende gehad hebben te weten, dat ik al dit verdriet in uw leven gebracht heb voor niets.

— Voor niets ? vroeg hij toonloos.
— Ja want ik kan uw liefde nimmer aanvaarden, hoewel het juist datgene is, wat ik op deze wereld het meest op prijs gesteld zou hebben. Neen, val mij niet in de roddel, want wat gij ook zeggen zult, het zal niet het geringste nut hebben. Ik heb de belofte afgelegd nooit te zullen trouwen voor ik een bepaalde taak volbracht heb die ik eens tegenover een sterfende op mij genomen heb. Meer kan ik u niet zeggen behalve dan nog dit, dat mijn taak wellicht bodag zal leggen op mijn geheele leven. Ik kan u slechts vragen mij vergiffenis te willen schenken. Ik had nooit durven dromen, dat gij mij lief zoudt kunnen hebben. Vaarwel denk van tijd tot tijd eens aan mij, denk eens aan het meest euzame schepsel dat zich op de aarde bevindt.
Voor zij het verhoorden kon, had hij met een plotselinge beweging haar hand aan zijn lippen gebracht. Het was de enige manier, waarop hij zijn sympathie toonen kon, want hij kende Valeria voldoende om te weten dat hoe hij ook pleiten zou, niets haar van haar eens genomen besluit zou terugbrengen.
— Vaarwel zegde hij, een uiterste poging doende haar niet de wanhoop te laten hooren, die uit zijn stem konk. Altijd en altijd weer zal ik mij uw gelaat herinneren en uw lieve stem en den druk uwer hand. Zoolang ik leef, zal ik u blijven liefhebben. Vaarwel !

XV.

TERENCE ONTMOET VRIENDEN.

In een der kleinere straten, die op den drukken verkeersweg van Oxfordstre te uitloopen, bevond zich een onderwetsch winkeltje, dat boven zijn karakteristiek raam het opschrift droeg :

JOHN POPPLE kleermaker.

Het schoen wel, dat Popple en zijn typisch winkeltje even lang bestaan hadden als Carey-street zelf. Niemand schoen ook

slechts bij benadering zijn leeftijd te kunnen gissen. Te oordeelen naar zijn grijzend haar en zijn ontelbare rimpels, zou men hem tusschen de vijftig en de zestig geschat hebben, terwijl men hem van den anderen kant te oordeelen naar zijn levendig schitterende oogen, oer vijf- en dertig gegeven zou hebben.
Wie echter zijn gebogen rug zag zou ongetwijfeld gezegd hebben : « Die man is wel honderd jaar oud ».

De oude Pop, zoals hij algemeen genoemd werd, had altijd heel op zijn centje op Carey-street 29 gewoond, tot hij op zekeren avond een klein meisje mee naar huis genomen had, dat hij bijna stervend op den hoek der Drurylaan aangetroffen had. Dat was vele jaren geleden. En Effie — zoo heette de kleine — was opgegroeid tot een merkwaardig schepseltje, dat er uitzag als een elfje, maar wier verstand en inzallen haar jaren ver vooruit waten.
Zij was de trots van Popple's hart en het zonnogje in zijn eenzaam, troosteloos bestaan. Hoewel zij klein van gestalte was, was zij goed geproportioneerd, en zij had om haar kleine scherpe oogen, die straalden van genoeuen, als zij kans zag hier of daar katekwaad uit te halen. Zij had een woelde van donkerbruin haar, dat haar hoofd als met een stralend kruis omgaf. Maar Effie begon den laatste tijd pogingen te doen om op een echte jongedame te lijken, iets wat elken dag opnieuw een bron van vernaak voor Popple was.

Op zekeren avond hadden Popple en Effie een bezoek gebracht aan vrienden, die aan den overkant der rivier woonden. Juist toen zij naar huis wilden terugkeeren, brak een zware regenbui los, die hen noodzaakte bij hun vrienden den nacht door te brengen. Daar zij echter niet wilden sfwijken van hun gewoonte den winkel om acht uur 's morgens te openen, gingen zij toen nauwelijks de zon aan den hemel stond, den volgende dag reeds vroeg op stap om op tijd in hun woning terug te zijn. Zij liepen van Westminster langs de Theems en juist toen zij Hungerford Bridge naderden, zag zij een man in avondkleding boven op de steenen trappen staan, welke naar het water leidden. Zij hadden hem tevoren niet opgemerkt, want de borstwering had hem aanvankelijk aan hun oog onttrokken en de heer Popple ging geheel en al op in de gul-

tige gesprekken en opmerkingen van Effie. Het meisje was de eerste geweest, die de groote gedaante bij het water had opgemerkt.

— Kijk daar eens, Pop, ik geloof werkelijk, dat die man van plan is zelfmoord te plegen ! riep zij uit. En haar hand uit den arm van den ouden man terugtrekkend, rende zij zoo snel als zij maar enigszins kon naar hem toe. Juist op het nippertje greep zij den man bij zijn jaspanden en trok hem achteruit, waarna hij plotseling in mekaar zakte. Toen de oude heer Popple op het terrein verscheen, kwam hij tot de ontdekking, dat de vreemdeling in zijn gevallen was. En toen Effie hem in het bloeke, vertrokken gelaat zag, zegde zij met een stem, die trilde van medelijden :
— Arme jongen, Pop. Kijk eens hoe jong hij er uitziet.

— Wat zullen wij doen ? Wat moeten wij aanvangen ? stamelde M. Popple, niet wetende hoe in een dergelijk geval te handelen.

— Ik vrees dat hij ernstig ziek is, merkte Effie op, terwijl zij meewarig het hoofd schudde. O, konden we hem maar mee naar huis nemen. Ik zou hem goed oppassen, zodat hij spoedig weer beter werd.
— Ik zal een taxi halen, kindlief. En blij, iets te kunnen doen, om Effie bij haar goede daad behulpzaam te zijn, spoedde hij zich weg.

Toen zij alleen achtergebleven was, begon Effie den band van den jongen man los te maken. Zij tilde zijn hoofd van de koude stenen op, waarna zij het op haar knieën rusten liet.
Plotseling sloeg de man de oogen op en keek een oogenblik recht in de hare. Effie voelde zich het hart in de keel kloppen, toen zij de uitdrukking van nameloze wanhoop zag, welke er in verscholen lag. Tegelijkertijd deed zich het geron van een motor hooren en toen Popple wederom naast haar stond had de vreemdeling opnieuw het bewustzijn verloren.

(Wordt voortgezet).